

nemlig om, som SF's ordfører hr. Steen Gade sagde, en oplødning af sommerhuslovgivningen omkring, hvor meget en pensionist må bruge et sommerhus. Der er det sådan, at hvis en pensionist har ejet et sommerhus i 8 år, ja, så kan man bruge det til helårsbeboelse i sin pensionisttilværelse. Det er en rigtig god idé.

Det, vi ønsker med den lille ændring, vi kommer med, er: Hvis der er en pensionist, der har boet forskellige steder i et område – han kan have haft et sommerhus på den ene side af vejen i en årrække og på den anden side af vejen i en årrække – hvorfor skal han straffes derved, at han ikke kan bruge sit sommerhus til helårsbeboelse? Det kan, vi mener, ikke være rigtigt.

Det er bare den lille oplødning, vi gerne vil have indføjet, og ikke en revolution på sommerhusområdet. For der er ganske mange pensionister, der har boet f.eks. 2 år et sted og 2 år et andet sted. Hvis de ikke får mulighed for at kunne udnytte den mulighed, der er i lovgivningen, jamen så er det rigtigt, som det er blevet sagt heroppefra, så er vi tilbage til stavnsbåndets tid, og det mener jeg ikke vi kan være bekendt.

Men jeg kan forstå på debatten her i dag, at der ikke er mange, der kan gå ind på den lille oplødning og den hjælp til pensionisterne. Der var dog Dansk Folkepartis ordfører, som ville give sin fulde tilslutning til forslaget; det var jeg glad for.

Men nu er det jo sådan, at det i dag kun er første behandling, og jeg er altid optimist. Man har jo lov til at gå tilbage i grupperne og snakke om, hvad vi skal gøre ved anden og tredje behandling.

Som sagt: Det er en lille bitte ændring for at hjælpe de pensionister, der er kommet i klemme. Det er det, det drejer sig om, og jeg anmoder endnu en gang om, om man kunne tænke på det til anden behandling. Tak.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør ind-

sigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af Irak-mandater.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL).

(Fremsat 3/2 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Til indledning vil jeg da gerne takke forslagsstillerne for beslutningsforslaget. Det giver mig på regeringens vegne lejlighed til at gøre status over gennemførelsen af beslutningen af 18. februar sidste år.

Dengang gav Folketinget sit samtykke til – og jeg citerer:

»... et dansk militært bidrag til en multinational indsats i Mellemøsten. Det danske militære bidrag skal medvirke til at sikre Iraks efterlevelse af sine forpligtelser i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 687 af 3. april 1991.«

For et år siden var situationen den, at Irak systematisk og i månedsvis havde lagt hindringer i vejen for FN's våbeninspektører. Våbeninspektion var et af de krav, der indgik i våbenhvileaftalen efter Golfkrigen i 1991, en aftale, som Irak selv erklærede sig indforstået med. Blandt de vigtigste forpligtelser, som Irak indvilgede i at påtage sig, var destruktion af landets masseødelæggelsesvåben. Denne forpligtelse bekræftede Irak to gange sidste år over for FN's generalsekretær: Dengang da krisen blev afblæst i februar og igen i november.

Stort set siden indgåelsen af våbenhvilen har Irak søgt at unddrage sig disse forpligtelser. Kun gennem et veritabelt detektivarbejde er det lykkedes våbeninspektørerne at finde og destruere store lagre af kemiske og biologiske våben. Våbeninspektørerne har forhåbentlig fundet størstedelen. De understreger samtidig, at der ingen garanti er for, at de har fundet alt,